

РЕШЕНИЕ

№ 1546

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **944** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от юрисконсулт И. като пълномощник на Началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР срещу Решение № 5046/06.11.2023г. на СРС, постановено по НАХД № 4678/2023г., с което е отменено №НП-23-4332-003275/08.03.2023г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, при следните съображения: Намира, че причините за отмяна на НП, свързани с противоречиви показания на свидетеля са недоказани, доколкото е налице изявление, че свидетелката няма ясен спомен. Считат за доказано, че е осъществен съставът на чл. 25, ал.1 от ЗДвП, тъй като И. е извършил маневра „отклонение на ляво“, като не се е убедил, че същата е няма да създаде опасност за участниците в движението.

Ответникът по касация И. И. е депозирал писмен отговор, в който оспорва жалбата.

В проведеното съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът И. И. се явява лично и оспорва жалбата, като моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП заявява становище да неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от редовна страна по делото, решението по което е неблагоприятно за нея.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да се произнесе по спора, СРС е установил следното от фактическа и правна страна:

С Наказателно постановление № 23-4332-003275/08.03.2023г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР ответникът по касация е наказан: 1/За нарушение на чл.25, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5 ЗДвП; 2/За нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.”в” ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП.

Съгласно мотивите на обжалваното наказателно постановление на 15.01.2023г., около 14,31 часа, жалбоподателят, управлявайки лек автомобил Рено клие с [рег.номер на МПС] , в [населено място], на паркинга на магазин „И.” и при извършване на маневра „отклонение наляво” реализирал пътно-транспортно произшествие с лек автомобил К. СИИД с [рег.номер на МПС] , като нанесъл материални щети на задната дясна част на автомобила, след което не уведомил органите на МВР и при наличието на разногласия относно обстоятелствата за ПТП, напуснал мястото на пътно-транспортното произшествие, не уведомил службата за контрол и не изпълнил указанията ѝ.

Съдът приел: Наказателно постановление № 23-4332-003275/08.03.2023г. е връчено на 10.03.2023г., а жалбата е депозирана в канцеларията на СДВР на 13.10.2023г. - в законния срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана.

На 15.01.2023г., около 14,31 часа, И. И. – като водач на лек автомобил с посочената марка и номер, се намирал на паркинга на магазин „И.” - [населено място] и търсел свободно място да паркира. Заедно с него била и съпругата му – свидетелката С. К. И.. В един момент между неговия автомобил и друг лек автомобил, управляван от свидетелката М.Михаела И., възникнало пътнотранспортно произшествие, в резултат на което върху задния десен калник на лекия автомобил марка К. СИИД, била нанесета щета. Свидетелката И. и жалбоподателят разменили помежду си реплики, след което свидетелката сигнализирала СДВР, а жалбоподателят със съпругата си влезли в магазин „И.“. Изпратените на сигнала на мястото на възникналото ПТП полицейски служители извършили проверка по случая. Свидетелят А. Д. изготвил Докладна записка. Бил съставен Протокол за ПТП № 1851904. Въз основа на Протокол за ПТП № 1851904 и докладната записка бил съставен акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 201078/27.01.2023г., в който установените нарушения били субсумирани под разпоредбите на чл.25, ал.1 и чл.123, ал.1, 3, б.“в“ ЗДвП. Актът за установяване на административното нарушение бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му. Жалбоподателят не се възползвал от правото на възражение срещу констатациите в АУАН в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Административнонаказващият орган, въз основа на акта за установяване на административно нарушение, издал наказателно постановление № 23-4332-003275/08.03.2023г., с което: 1/За нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП наложил административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл.179, ал.2, вр.

ал.1, т.5 ЗДвП; 2/За нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП –глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП.

Съдът от правна страна извел: АУАН и НП са издадени от компетентни лъжностни лица при условията на надлежно оправомощаване. Актът за установяване на административно нарушение съдържа реквизитите по чл.42 ЗАНН, като е издаден в срока по чл.34, ал.1 ЗАНН и е предявен на нарушителя. Наказателно постановление № 23-4332-003275 /08.03.2023г. е издадено в 6 месечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 ЗАНН. Направен е извод, че при съставяне на НП административнонаказващият орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалния закон.

По отношение на констатираното нарушение по чл.25, ал.1 ЗДвП: Видно от текста на чл.25, ал.1 ЗДвП, водач на пътно превозно средство при извършване на каквато и да е маневра, преди да започне същата, следва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движение, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Съгласно §6, т.30 от ДР на ЗДвП "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

Жалбоподателят не оспорва факта на възникнало съприкосновение между двата автомобила, но твърди, че такива са настъпили за управлявания от него лек автомобил. Видно от Протокол за ПТП № 1851904, посочени са щети, причинени на лек автомобил „К. СИИД“ с рег. [рег.номер на МПС] на визираната дата, време и място. При положение, че Протокол за ПТП бланков № 1851904 е съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, а от друга страна жалбоподателят не представя никакви доказателства в подкрепа на твърдението, че управляваният от него лек автомобил е претърпял щети при настъпило пътно-транспортно произшествие, съдът приел, че направеното твърдение от страна на жалбоподателя в тази част е неоснователно и не отговаря на фактическите обстоятелства.

Независимо от това, съдът след анализ на събраните по делото доказателства, констатирал, че същите са противоречиви помежду си: По делото не се спори, че акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 201078/27.01.2023г., инкорпориран в наказателно постановление № 23-4332-003275/08.03.2023г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е съставен въз основа на Протокол за ПТП бланков № 1851904, който от своя страна е изготвен по сведения от пострадалата свидетелка М. И., както и по данни на свидетелката, отразени в нейна декларация от 15.01.2023г. Свидетелката е и един от свидетелите, присъствали на съставянето на акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 201078/27.01.2023г. Сравнявайки обаче данните, декларирани от нея, както и свидетелските показания, дадени в хода на съдебното производство, съдът констатирал, че същите си противоречат помежду си – в декларираното от нея описание на причините, поради което настъпило пътно-транспортното произшествие, свидетелката декларирала, че причината е маневрата „завой вляво“ от страна на водача на спрелия в очакване да се освободи паркомясто водач И., докато в хода на разпита същата твърди, че жалбоподателят „завивал надясно“, което действие от негова страна предизвикало настъпването на пътно-транспортното произшествие.

Противоречие съдът установил и по отношение на обстоятелството – водачът на лекия автомобил И. бил ли е сам при възникването на пътнотранспортното произшествие или е пътувал заедно със съпругата си. Съдът приел, че свидетелката С. И. е била заедно със съпруга си на процесната дата и място – свидетелката дава подробни сведения относно процесното пътнотранспортно произшествие, които са и житейски логични. Налице било и друго противоречие между обстоятелствата, първоизточник на които е свидетелката И. – в декларацията си пострадалата твърди, че след размяната на реплики между двамата водачи на МПС, жалбоподателят „напуснал пътнотранспортното произшествие“, докато в показанията, дадени в хода на съдебното производство свидетелката твърди, че след разговора между двамата жалбоподателят „отишъл в магазина и не останал“. Жалбоподателят представя надлежно доказателство – извлечение от картова сметка, от което е видно, че на процесната дата посетил магазин „И.“ и е направил покупка в размер на 156,86 лв. Платежният документ е с титуляр неговата съпруга - свидетелката С. И., която твърди в показанията си твърди, че е била заедно с жалбоподателя при посещението на търговския обект.

Последните са възприети от съда и довели до извод, че следва да кредитира изцяло показанията на свидетелката С. И., макар същата да е свързано лице с жалбоподателя и от този факт да е възможно наличие на заинтересованост от изхода на делото. От факта, че жалбоподателят е посетил магазин „И.“ след възникването на пътнотранспортното произшествие, следвал еднозначният извод, че водачът не е напуснал мястото на нарушението, с какъвто аргумент е въведено санкционирането му.

За безспорно било прието, че И. И. е паркирал лекия автомобил, управляван от него на процесното място – паркинга на магазин „И.“ – [населено място]. Декларираното обстоятелство от пострадалия водач на лекия автомобил, относимо към нарушената разпоредба на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП, по негови сведения – отразено в Протокол за ПТП бланков № 1851904 и акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 201078/27.01.2023г., който свидетелката И. е подписала като очевидец на нарушението, не кореспондира с фактическите обстоятелства и подлага на основателно съмнение обясненията, дадени пред повиканите на сигнала за настъпило пътнотранспортно произшествие полицейски служители. Изискуемите обстоятелства по отношение наличието на съставомерност от обективна страна в хипотезата на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП не са настъпили, поради което административно нарушение по този състав, в случай че актосъставителят е имал предвид такова, не е извършено. Наказателно постановление № 23-4332-003275/08.03.2023г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като издадено при наличието на обстоятелства, които са противоречиви както помежду си, така и с фактическите обстоятелства, съдът приел, че следва да бъде отменено. Предвид горните мотиви съдът отменил оспорения пред него акт.

Настоящият състав на АССГ не споделя мотивите, изложени от СРС, при следните съображения:

По делото не е спорно възникването на ПТП между автомобила на ответника по касация и лицето М. Б. И., която е била свидетел пред първата инстанция.

Не е спорно още, че по автомобила на това лице, който е марка „К. СИИД“ са нанесени материални щети върху заден десен калник, което е констатирано от сружителите на ОПП при СДВР в съставения констативен протокол. Безспорно, че

така нанесените щети са вследствие съприкосновение между автомобила на И. и този на И., като автомобилът на И. е бил ситуиран отзад спрямо другия. С така произведеното ПТП, поради неизпълнение на задължението за проверка на обстоятелствата на пътното платно / в случая паркинга на магазин „И.“/ е настъпило описаното ПТП с причинени материални щети върху автомобила на другия участник в движението. Съдът не споделя тезата на първоинстанционния съд, че така установеното се опровергава от свидетелските показания на свидетеля И., тъй като в хода на проведеното съдебно дирене, тя е посочила движение „на дясно“, вместо посоченото в декларацията ѝ и в АУАН движение „на ляво“ по отношение на автомобила на И.. Видно от констативния протокол, автомобилът на И. е направил маневра в посока ляво, като въпреки че същият е съставен въз основа на показанията на И., последното не се опровергава от дадените в разликата относно посоката показания, а напротив – потвърждава се от установената по нейния автомобил щета, която е на десен заден калник. С оглед това, съдът приема, че е осъществен съставът на вмененото на лицето нарушение, като не се опровергава доказателствената сила на съставения акт за установяване на нарушение от грешното посочване на посоката от страна на свидетелката.

Съдът намира, че е осъществен съставът и на другото вменено на И. нарушение, а именно – напускане на местопроизшествието и неуведомяване на органите на реда. Съдът обръща внимание, че нормата вменява задължение за запазване на местопроизшествието и незабавно уведомяване на органите на Пътна полиция при несъгласие относно обстоятелствата на произведеното ПТП между участниците в същото, както и оставане на мястото на ПТ до тяхното пристигане. В процесния случай не е спорно, че И. не е уведомил органите на реда, както и не е бил на мястото на произшествието към момента на тяхното пристигане, което следва и от снемане на обяснения относно протокола за ПТП само от другия участник, който е известил Пътна полиция. Оставането на мястото има цел изясняване на всички обстоятелства около настъпилото ПТП, поради което оставянето на автомобила на паркинга и посещението на магазина, чийто е паркинга, не покрива изпълнение на това задължение. Поради това, покупката на стока от магазина, на чийто паркинг се е реализирало ПТП-то доказва, че И., в качеството му на участник в ПТП, не е останал на мястото на нарушението. От данните по делото, вкл. неговите показания, а и тези на съпругата му, едносмыслово се установява, че същият е възприел ПТП-то и е знаел за него, въпреки което нито е подписал двустранен проторокл, нито е уведомил органите на реда, което води до извод за съставомерно ангажиране на отговорността му.

Установяването на съпругата на лицето, вкл. от свидетелските показания на другия участник в ПТП съдът намира за ирелевантно. В Случай, че И. като участник в ПТП бе останал на мястото на същото, показанията на очевидец на последната биха внесли яснота в спора. Както бе установено обаче, това не се е случило, поради което присъствието ѝ се явява ирелевантно.

С оглед изложеното настоящият състав на АССГ приема, че решението на СРС се явява необосновано на установените доказателства и следва да бъде отменено, а вместо него постановено дълго, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 221 , ал.2, предл. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5046/06.11.2023г. на СРС, постановено по НАХД №

4678/2023г., като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА №НП-23-4332-003275/08.03.2023г. на Началник сектор в СДВР,
отдел „Пътна полиция“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: